

Med TT i 80-årene

Av GUSTAV LIEN, Turistforeningens formann

Ved overgangen til et nytt decennium blir vi ofte grepet av de samme tanker og følelser som ved et årskifte. Vi tenker tilbake på det som har passert og vi ser fremover, vi forsøker å tenke oss hvordan fremtiden vil fortone seg.

I løpet av førjulsvinteren har jeg hatt anledning til å lese endel av TT.s gamle årbøker, og det har vært en god og lærerik lektyre. Det som i særlig grad har vekket min interesse, er en samling årsberetninger fra før århundreskiftet, nærmere bestemt årene 1888-99.

Foreningen var den gangen meget ung og antallet medlemmer mellom 2 - 300. Selv om medlemsmassen var liten, ser det ut til at foreningens intensjoner og handlekraft var desto større. Ved lesing av senere årsberetninger kan en tydelig se at utvikling og vekst har økt år for år. Det grunnlaget som i sin tid ble lagt, er blitt fulgt godt opp.

Mangt har imidlertid skiftet og meget nytt er kommet til, men selve foreningens organisasjon og arbeidsmåte har vært forbausende stabil. Det kan virke som om foreningen har klart å tilegne seg noe av fjellets urokkelighet, en må uvilkårlig tenke på Ivar Aasens kjente dikt «*Dei gamle fjell i syningom er alltid eins å sjå*».

Har så denne stabiliteten noen verdi, eller er den et tegn på at vi forlengst har stivnet i gamle former og fullstendig tapt evnen til å fornye oss i pakt med tiden. Jeg tror at stabiliteten innen foreningen er av meget stor betydning, og den har vært et sikkert ankringspunkt i vårt arbeide. Vi må føre videre gamle, gode TT-tradisjoner, vi må verne om foreningens indentitet, men når det er sagt, må det også

Vertinne Grethe Skogstad ønsker velkommen til Trollheimshytta, påsken 1980.

(Even Kvittem)

